עין משפט נר מצוה

סו א מיי׳ פ״י מהלכות תרומות הל׳ יב:
סז ב מיי׳ פ״א מהל׳ כלי המקדש הל׳ י:
סח ג מיי׳ פ״א מהל׳ תרומות הל׳ ח:
סט ד מיי׳ פ״א מהל׳ שגגות הל׳ א [ה]:
ע ה מיי׳ פ״ג מהל׳ שגגות הל׳ ט:
עא ו מיי׳ שם הל׳ י ופ״א מהל׳ תשובה הלכה ג:
ז [מיי׳ הל׳ שגגות שם והל׳ תשובה שם הל״ג טוש״ע א״ח סימן תרז סעיף ו בהגה]:
עב ח מיי׳ פ״ג מהלכות שגגות הלכה א ופ״ג הל׳ ח:
עג ט מיי׳ פ״א מהל׳ תשובה הל׳ ג:
עד י מיי׳ פ״ג מהל׳ שגגות הלכה ח וסמ״ג לאוין ר״ד:
עה כ מיי׳ פ״א מהל׳ תשובה הלכה ג וסמ״ג ר״ד:
עו ל מיי׳ פ״ג מהלכות שגגות הל׳ ב:

מסורת הש״ס

א) תרומות פ״י מ״ב [סנהדרין נא.], ב) [נ״ל שמן משחת אלהיו ויקרא כא], ג) [illegible], ד) [שבועות יג.], ה) [פסחים ה. וש״נ], ו) הוריות יא. סנהדרין מו. [ומנחות יב:], ז) [illegible], ח) [שבועות יג.], ט) [שבועות יג. יומא פה: מו.], י) [שבועות שם ע״ש], [illegible]

שלשים ושש פרק ראשון כריתות

א) בת כהן שנישאת לישראל ואכלה בתרומה משלמת את הקרן ואינה משלמת את החומש ומיתתה בשריפה ניסת לאחד מן הפסולין משלמת קרן א) וחומש ומיתתה בחנק דברי ר״מ וחכמים אומרים א אחת זו ואחת זו משלמת ב) הקרן ואינה משלמת החומש ומיתתה בשריפה אמר רב יוסף מחלוקת בנתינת שמן המשחה ובשינויי דשנינן ג) אבל נתינה דעלמא דברי הכל בזית גופא תני תנא קמיה דר׳ אלעזר כל שישנו בסך ישנו בבל ד) ייסך וכל שאינו בסך אינו בבל ייסך א״ל שפיר קאמרת לא ייסך כתיב וקרי ביה לא יסיך ה) תני רב חנניה קמיה דרבא ו) מנין לכהן גדול ב שנטל משמן המשחה שעל ראשו ונתן על בני מעיו מנין ז) שהוא חייב שנאמר ו על בשר אדם לא ייסך א״ל רב אחא בריה דרבא לרב אשי מ״ש מהא דתניא כהן ג שסך ח) בשמן של תרומה בן בתו ישראל ד מתעגל בו ואינו חושש א״ל התם ב ומתו בו כי יחללוהו כתיב כיון דחלליה הא איתחיל אבל גבי שמן המשחה כתיב ג כי נזר ט) גו׳ אלהיו עליו שמן משחה קרייה רחמנא דאע״ג דאיתא עליו לא איתחיל: על אלו חייבין על זדונו כו׳: קתני חוץ ממטמא מקדש וקדשיו ממאי מפיק ליה הכי קתני ה חוץ ממטמא מקדש וקדשיו שאין מביא אשם תלוי וניתני נמי חוץ ממי שעבר עליו יום הכיפורים ו שאין מביא אשם תלוי אמר ר״ל כי קתני י) היכא דאיתיה לחטאת ורחמנא פטריה עבר עליו יום הכיפורים ליתיה לחטאת דקא כפר ליה ר׳ יוחנן אמר (א) יב במבעט ז דקאמר יג) אין יום הכפורים מכפר דאי הדר ביה בתר יום הכיפורים בעי לאיתויי אשם תלוי ור״ל סבר מבעט נמי מכפר עליה יום הכיפורים ובפלוגתא האומר יד) לא יתכפר לי חטאתי אביי אמר אינה מכפרת רבא אמר מכפרת היכא דאמר לא תיקרב דכולי עלמא לא פליגי דלא מכפרת דכתיב ד יקריב אותו לרצונו כי פליגי דאמר תיקרב ולא תכפר אביי אמר אין מכפרת דהא אמר לא תכפר רבא אמר מכפרת כיון דאמר תיקרב כפרה ממילא טו) אתי והדר ביה רבא כדתניא ה יכול יהא יום הכיפורים מכפר על שבין ועל שאין שבין ודין הוא טז) ומה חטאת ואשם מכפרין ויוה״כ מכפר מה חטאת ואשם ו אין מכפרין אלא על השבין ז אף יוה״כ אין מכפר אלא על השבין לא אם אמרת יז) בחטאת ואשם ח שאין מכפרין על המזיד כשוגג יח) תאמר ביוה״כ שמכפר על המזיד כשוגג יט) והואיל ומכפר על המזיד כשוגג מכפר על שבין ועל שאין שבין ת״ל ה אך ט חלק מאי שבין ושאין שבין אלימא שבין שוגג כ) לא שבין מזיד הא קתני לא אם אמרת בחטאת ואשם כו׳ אלא כי הא דעולא א״ר יוחנן כא) י אכל חלב והפריש קרבן ו והמיר דתו י וחזר בו הואיל ונדחה ידחה כב) נהי דאידחי קרבן גברא בר כפרה הוא אלא שבין דאמר יכפר עלי חטאתי שאין שבין דאמר לא תכפר עלי חטאתי ש״מ ורמינהו ס יכול לא יהא יום הכפורים מכפר אלא על שנתענה בו ולא עשה בו מלאכה כג) וקראו מקרא קודש לא נתענה בו ועשה בו מלאכה ולא כד) קראו מקרא קודש יכול לא יהא יום כיפורים מכפר ת״ל כה) ה יוה״כ הוא מ״מ ותרוייהו סתם סיפרא הוא קשיין אהדדי אמר אביי לא קשיא כו) הא רבי אליבא דרבי יהודה הא רבי אליבא דידיה דתניא ט רבי אומר כל עבירות שבתורה ע בין עשה תשובה ובין לא עשה תשובה יוה״כ מכפר חוץ מפורק עול ומגלה פנים בתורה ומפר ברית בשר שאם עשה תשובה כז) יוה״כ מכפר ואם לאו אין יוה״כ מכפר י רבא אמר הא והא רבי אליבא דנפשיה ומודה רבי בעבירות דיוה״כ גופיה דלא מכפר דאי לא תימא הכי כרת דיוה״כ לרבי כיון דבכל שעתא ושעתא מכפר היכי משכחת לה ומאי קושיא דילמא דעבד עבידתא כולי ליליא ובהדי עמוד השחר מית דלא כח) הוה יממא דלכפר ליה תינח כרת דליליא כרת דיממא היכי משכחת לה ומאי קושיא דילמא בהדי דקאכל נהמא חנקתיה אומצא כט) [ומית] דלא הוה ליה שהות בימא דלכפר ליה אי נמי דעבד עבידתיה סמוך לשקיעת החמה ל) אי נמי בהדי דעביד עבידתיה פסקיה מרא לשקיה ומית דלא הוה ליה שהות בימא דלכפר ליה (א): וחכמים אומרים אף המגדף כ כו׳: לא) מאי אף המגדף ל (שאין בו מעשה) רבנן שמעו לר׳ עקיבא דתני בעל אוב ולא תני ידעוני אמרו ליה מאי שנא לב) דלא מייתי קרבן משום דלית ביה מעשה מגדף נמי לית ביה מעשה ת״ר לג) מגדף מביא קרבן הואיל ונאמר בו כרת דברי ר״ע ואומר ו ונשא חטאו וכללא הוא כל היכא דכתיב ביה כרת מייתי קרבן מ והא פסח ומילה דכתיב בהו כרת ולא מייתי קרבן הכי

רש״י

שנשאת לישראל. ואינה משלמת חומש. דלא זרה א) שהרי לא נתחללה שאם ימות בעלה ותנשא לכהן אוכלת או אם זרע אין לה הדרא לתרומה (ב): משלמת כו׳. אשם ל״ג: ומיתתה בחנק. ורבי מאיר לטעמיה דלא״ג דמעיקרא לאו זרה היא השתא מיהא זרה הויא: ג) אחת זו ואחת זו כו׳. דבעינן זר מתחלתו: וחכמים. היינו רבי יהודה בר פלוגתיה: ובשנויי דשנינן. דטעמיה דר״מ משום דליתקש לסיכה: אבל נתינה דעלמא. כגון לא יתן עליה לבונה דמנחת חוטא ו) בכמית דילפינן מונתן לכהן את הקדש (ויקרא כב) והכי מפרשא בפרק כל המנחות באות מצה (מנחות נט:): לא ייסך כתיב. בשני יודין שדי חדא לתוך התיבה וקרי לא יסיך דמשמע מי שמצווה שלא יסיך לא לעצמו ולא לאחרים מצווה אחר עליו שלא לסוכו ועובד כוכבים לאו בר מצוה הוא: כהן שסך בן בתו ישראל מתעגל בו כו׳. ואפי׳ כהן שסך את עצמו שמן יכול בן בתו ישראל לבא להתעגל בו ואפילו גדול ושף עצמו באבי אמו ואינו חושש אלמא כיון דבטלה בהיתירא בטלה והכי תניא בהדיא בתוספתא דמסכת תרומות (פ״י ה״י) סך כהן את עצמו שמן של תרומה ומביא בן בתו ישראל ומעגלו על גביו. ובן בתו ישראל דנקט משום דרגיל אצלו והוא הדין לאחריני: שאינו מביא אשם תלוי. שאין אשם תלוי בא אלא על ספק חטאת קבועה כדמפרש בפ׳ בתרא (לקמן כה.): מפני׳ במבעט. ביוה״כ דאמר לא תכפר עליו משום הכי לא תני ליה: ודין הוא. שלא יכפר: אלא על השבין. דלרצונו בעינן: ג) אשם לאו דוקא נקט דהא אשכחן אשם אמזיד בפרק שני (לקמן ט.) ד׳ מביאין על הזדון: אך. בעשור לחדש יוה״כ הוא: חלק. יום כפור לשבין ולא לשאינן שבין: מאי שבין. דקתני אין מכפרין אלא על השבין: הא קתני לא אם אמרת כו׳. וא״כ מאי קאמר היינו הך: אלא כי הא כו׳. והיינו דקאמר חטאת אינו מכפר אלא על השבין ששבין משעת הפרשה עד שעת הקרבה ולא שהמיר דתו ד) בינתיים ז) והתם בעי למילף ל) יוה״כ דאם המיר דת ו) קודם יוה״כ וחזר בו אחר יוה״כ תו לא מכפר עליה יום הכפורים אחר על עבירותיו שמקמי המרתו מ): אמאי נהי. דנקרבן אמרינן הואיל ונדחה לאחר הפרשה ידחה מעל המזבח אבל נכפרה לגבי יוה״כ בר כפרה הוא כישראל מעליא: ורמינהו. אהא דתני לעיל יוה״כ אינו מכפר אלא על השבין: מקרא קדש. בתקון סדר התפלה: ה״ג לא קשיא הא ר׳ יהודה הא רבי: פורק עול. של כל המצות: מגלה פנים. דורש באגדות של דופי כגון מנשה ו) שהיה אומר מה היה לו למשה לומר ותמנע היתה פילגש ק): בריתא דקתני יוה״כ ת״מ רבי היא: מודה רבי בעבירות דיוה״כ. דהא דקתני לא התענה בו מכפר אעבירות דכל השנה אבל הויא עבירה דעינוי לא מכפר ואך חלק נמי דקתני לעיל בעבירות דיומיה קאמר: ה) יום הכפורים אינו מכפר אלא היום כדכתיב (ויקרא טז) כי ביום הזה: כרת. הולך ערירי בלא בנים ואם יש לו מתים: אי נמי דעביד עבידתא סמוך לשקיעת החמה. דלא הוה שהות לכפורי: א״נ בהדי דעביד עבידתא פסקיה מרא דרפיק בה לשקיה ומית. מיד דלא הוה שהות לכפורי: ה״ג מאי אף המגדף: שמעו לר׳ עקיבא. דמתני׳ ר״ע היא כדמפרש לקמן מגדף מביא קרבן דברי ר׳ עקיבא ואמרי אף מגדף נמי כידעוני. י) תימה לי ולר׳ יוחנן דאמר לעיל (דף ג.) הואיל ושניהם בלאו אחד נאמרו מאי אף דקתני במתניתין: ואומר חטאו ישא. מפרש לקמן ט) צ) דכרת דמגדף איירי בקרבן עבודת כוכבים: ש) אמאי לרבנן ר) (רבנן קאמרי ליה הגירסא הכתובה בספרים אינה כפי שיטת הש״ס וכן היא בעיני)

תוספות

קרי ביה לא יסיך. [illegible]

תורה אור השלם

1. עַל בְּשַׂר אָדָם לֹא יִיסָךְ וּבְמַתְכֻּנְתּוֹ לֹא תַעֲשׂוּ כָּמֹהוּ קֹדֶשׁ הוּא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם: שמות ל לב
2. וְשָׁמְרוּ אֶת מִשְׁמַרְתִּי וְלֹא יִשְׂאוּ עָלָיו חֵטְא וּמֵתוּ בוֹ כִּי יְחַלְּלֻהוּ אֲנִי יְיָ מְקַדְּשָׁם: ויקרא כב ט
3. לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ לְאָחִיו וּלְאַחֹתוֹ לֹא יִטַּמָּא לָהֶם בְּמֹתָם כִּי נֵזֶר אֱלֹהָיו עַל רֹאשׁוֹ: במדבר ו ז
4. אִם עֹלָה קָרְבָּנוֹ מִן הַבָּקָר זָכָר תָּמִים יַקְרִיבֶנּוּ אֶל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד יַקְרִיב אֹתוֹ לִרְצֹנוֹ לִפְנֵי יְיָ: ויקרא א ג
5. אַךְ בֶּעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה יוֹם הַכִּפֻּרִים הוּא מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם וְעִנִּיתֶם אֶת נַפְשֹׁתֵיכֶם וְהִקְרַבְתֶּם אִשֶּׁה לַייָ: ויקרא כג כז
6. וְאֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תְּדַבֵּר לֵאמֹר אִישׁ אִישׁ כִּי יְקַלֵּל אֱלֹהָיו וְנָשָׂא חֶטְאוֹ: ויקרא כד טו

הגהות הב״ח

(א) גמ׳ רבי יוחנן אמר מתניתין במבעט: (ב) רש״י ד״ה שנשאת וכו׳ הדרא לתרומה ע״כ משלמת כו׳ כצ״ל והד״א: (ג) ד״ה אלא וכו׳ עינן הס״ד ואח״כ מ״ה חטאת ואשם שאין מכפרין אשם לאו: (ד) ד״ה אלא כי וכו׳ בינתיים והכא בעי למילף ביוה״כ: (ה) ד״ה מודה וכו׳ וכו׳ קאמר הס״ד ואח״כ מ״ה ובהדי עמוד השחר ויוה״כ אינו:

גליון הש״ס

גמ׳ מתעגל. ע׳ בתוספות ל׳ ע״ב ד״ה מתחייב. וביומא עז ע״א תד״ה לסוך. ושם פא ע״א תד״ה ור׳ שבלע. ובמנחות פט ע״א תד״ה דבלע:

מוסף רש״י

ואכלה בתרומה. [illegible] משלמת את הקרן. [illegible] ואינה משלמת את החומש. [illegible] ומיתתה בשריפה. [illegible] ניסת לאחד מן הפסולין. [illegible] מה חטאת ואשם אין מכפרין אלא על השבין. [illegible] שאין מכפרין על המזיד כשוגג. [illegible] אך חלק. [illegible] הואיל ונדחה. [illegible] ולא קראו מקרא קודש. [illegible] סתם סיפרא. [illegible] חוץ מפורק עול. [illegible] ומגלה פנים בתורה. [illegible] ומפר ברית בשר. [illegible] בעבירות דיוה״כ גופיה. [illegible] דאי לא תימא הכי. [illegible] היכי משכחת לה. [illegible] דלא הוה יממא. [illegible] כרת דיממא. [illegible] חנקתיה אומצא. [illegible] סמוך לשקיעת החמה. [illegible]

שיטה מקובצת

(א) וחומש. [illegible]

רבינו גרשום

[illegible]

(א) [illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones

Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com